

Chuyện tình của một sĩ quan Thủy quân Lục chiến và nữ chiến binh VC

Tên: Lê Văn Nguyên

Chức vụ: 03, Ngày 6/12/2012 06:51

Sau 3 ngày quần thảo ác liệt với địch quân, chúng tôi mới chiếm được mục tiêu, đến với chốt lữ của mình. Các chốt thu được như Bùn Tre đã bị xóa sổ, nhưng tiểu đoàn của chúng tôi cũng bị thiệt hại khá cao...

Sau 3 ngày quần thảo ác liệt với địch quân, chúng tôi mới chiếm được mục tiêu, đến với chốt lữ của mình. Các chốt thu được như Bùn Tre đã bị xóa sổ, nhưng tiểu đoàn của chúng tôi cũng bị thiệt hại khá cao. Trung đội 4 của tôi đổ bộ vào nhúng ra kim soát từng hầm hố, từng công sự của địch. Cảnh vật hoang tàn đổ nát, nhưng thân cây dừa bị mìn pháo binh băm nát lìa cành. Hố u nhử không còn chừa nào nguyên vẹn, mùi thuốc súng nồng nặc khó chịu vẫn còn văng vẳng lảng lảng đây. Tôi với Kính, ngẩng đầu mang máy truyền tin, cón thò nòng bồng bồng trên bả mỗnng nhũ. Chợt Kính nói như:

- Ông thầy! Coi chớng hình nhũ có ngũũ i trong lùm cây đàng kia.

- Tờn rờng ra, theo dõi kờ chung quanh và coi chớng đờ chũ i củ a tũ i nó.

Tôi ra lờnh cho Kính xong là lom khom phóng qua nhũng thân cây nờ m ngũ n ngang trên mũ t đờ t, khũ u M16 lên đờn sũ n sàng, Kính theo kờ bên hông. Tiũng rên nho nhũ củ a phũ nũ vãng vũng ra tũ trong lùm cây rờ m rờ p.

- Mũ t đờng chí nũ nhà ta đờ y. Kính reo nho nhũ.

Chuyện tình của một sĩ quan Thủy quân Lục chiến và nữ chiến binh VC

Tên: Lê Văn Nguyên

Địa chỉ: 03 Tháng 6 Năm 2012 06:51

Kính nghiêm chiến trăn cho tôi biết không bao giờ hợp tác trăn c mĩ tình huống, có thể để ch gài mìn bĩy xung quanh, hoặc gĩa vĩ bĩ thĩng đĩ dĩn dĩ đĩi phĩng tĩ gĩn rĩi sát hĩi. Dĩ ngón tay ra hĩi u lĩnh và chĩ vào lĩm cây, tôi quan sát lĩn nĩ a rĩi rĩn rĩn bĩĩ c nhĩ, đĩng kia thĩng Kĩnh lĩm le khĩ u sũng trên tay trĩng chĩng. Tôi lĩy mũi sũng vĩ ch đĩm lá, mĩt cĩ gĩi trĩ c đĩ 18,19 tuĩ i nĩ m gĩi đĩ u lĩn chĩ c ba-lĩ mĩ u “cĩ t ngĩ a”, vai trái bĩ trũng đĩn mĩu tuĩn ra lĩĩ t đĩm, mĩt nhĩ m nghiĩn nhĩng miĩng vĩn không ngĩĩ t rĩn rĩ :

- Nĩĩ c...Nĩĩ c..cho tôi miĩng nĩĩ c”.

Trĩĩ c tình trĩng nguy hĩĩ m đĩn tĩnh mĩng cĩ a “cĩ” đĩ ch quĩn sau khi ngĩĩng tĩĩng sũng, vĩĩ c đĩ u tĩĩn là phĩĩ cĩ m mĩu, tôi lĩy bĩng cá nhĩn lau nhĩ trên vĩĩ t thĩĩng, đĩn dũng lĩĩĩ lĩ cĩ t khoĩng áo trên vai, đĩ cĩ ngĩĩ dĩ a vào ngĩĩĩ i tôi đĩn bĩ o Kĩnh:

- Mĩĩ bĩng dũm cho tao, nhĩ nhĩ tay.

- Ông nhĩn tĩĩ quĩ, gĩĩ p em con nhĩ này tĩĩn đĩi. Kĩnh vĩĩ a bĩng vĩĩ a cĩ n nhĩn.

Tĩĩ im lĩng không nĩĩ gĩ, Kĩnh nĩĩ đũng, nhĩng ngĩĩĩ lĩĩn cĩ a tĩĩ đĩĩ xuĩng, mĩu cĩ a hĩ đĩ ra cho sĩ Tĩĩ do, ngĩĩĩ Cĩng Sĩn cĩ nhĩn tĩĩ vĩĩ ngĩĩĩ anh em cĩ a tĩĩ không?

- Nĩĩ c... Cho tôi xin miĩngnĩĩ c.

- Đ. Mĩĩ ... Cĩm miĩng lĩĩ.

Kĩnh quĩt thĩo gĩĩn đĩ, tĩĩ lĩ mĩt nhĩn ngĩĩĩ đĩ tĩĩ ra vĩĩ không hĩĩ lĩng.

Chuyện tình của một sĩ quan Thủy quân Lục chiến và nữ chiến binh VC

Tên: Lê Văn Nguyên

Chức vụ: Nhỏ, 03 Tháng 6 Năm 2012 06:51

- Mày đừng nói nhảm, với một người sắp sửa chết mình đừng nuôi thù hận nữa.

Thôi mày ra ngoài trông chừng cho tao đi.

Tôi lấy cái khăn màu tím cột trên vai áo, đưa hi vọng nhìn đến cửa sổ, thắp một chút nến rồi rót trà bình tông lau nhấm trên mặt cô gái. Tôi nhìn ngắm trong giây lát vì sắp gặp cô, khuôn mặt thanh tú với hàng mi cong vút như trăng non là sự ngưỡng mộ cao nom cô phảng phất như mình tình màn bạc dù trông xanh vì mặt máu người cô ta vẫn có nét thu hút đặc biệt. Ghé bình tông nến vào miệng cô gái, tôi nói nhảm:

- Cô uống đi, nhảm tí tí uống chút mặt.

Cô ngoan ngoãn nghe lời như một em bé.

- “Cảm ơn ông nhiều”. Giọng nói yếu ớt và mặt mếu.

- Tôi sẽ tiêm cho cô 2 mũi thuốc trừ sinh và cảm máu, cần chú ý đau nghe.

- Không cần đâu, làm phiền ông nhiều rồi, với tôi tôi cũng sắp chết rồi.

- Bớt bớt, với tình hình này đâu có gì nguy hiểm.

- Đừng an ủi nhảm, hồi này ông nói tôi sắp chết đừng nuôi hận thù nữa.

- Tôi vì... Tôi vì... Tôi không muốn lính của mình ăn nói kiểu này.

Chuyện tình của một sĩ quan Thủy quân Lục chiến và nữ chiến binh VC

Tên: Lê Văn Nguyên

Địa chỉ: 03 Tháng 6 Năm 2012 06:51

Cô gái mỉm cười nhìn tôi với vẻ cảm ơn, trong đáy mắt chứa đầy nỗi buồn, lâu lắm rồi cô nói chuyện thản nhiên:

- Bây giờ ông sẽ làm gì với tôi...? Tôi mỉm cười phát súng có lẽ như hàng nghìn lần giao tôi cho các quan địa phương.

Thật tình tôi không biết trả lời sao với cô, chắc hẳn phải nói gì thì cô tiếp:

- Tôi sinh ra ở miền đất mệnh mông sông nước, hãy để thân xác này vui đùa nơi đây. Xin ông đừng giao cho ai khác. Tôi van xin ông.

- Thôi đừng nói vậy, tôi sẽ làm theo lời yêu cầu của cô. Nhưng trước hết hãy để tôi chiêm ngưỡng cái đã được ngắm nhìn bao nhiêu lần.

Cô gật đầu nhưng không nói lời nào. Kéo ngược tay áo lên, lộ làn da trắng nõn nà, tôi chăm chú chích mũi Penicilline mà không thấy má của cô thoáng đỏ vì hổ thẹn mà chỉ thấy cô nhăn nhó vì đau, tôi bắt đầu:

- Đi lính bao nhiêu ngày, bao nhiêu không đau, chỉ có mũi kim bé tí tẹo mà cô nhăn nhó, rên rỉ như....

- Sao không đau, ông ăn nói... như thế nào?

Cô cười nói, tôi cười trả lời, để cô gái mỉm cười ngay ngắn trên mặt và u lá chuối, rồi tôi đứng dậy cầm cây súng lên đi... rồi lại trong ba-lô mặt hộp lủng lủng khô, bình nước đầy và cuộn băng của tôi, tất cả đặt bên cạnh cô rồi nghiêm nghị nói:

Chuyện tình của một sĩ quan Thủy quân Lục chiến và nữ chiến binh VC

Tác Giả: Lê Văn Nguyên

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 06:51

- Đón v tôi sẽ đi chuyến đi này khác biệt cả lúc nào đó tìm các đồng chí của cô, nhưng nhưng thì này của thì tốt cho cô, tôi hy vọng ng ng của cô sẽ trở lại tìm và cứu sống đồng đội của mình.

Tôi lấy khăn nhúng nước lau mặt cho cô đón cơn th n lấy máy tàu lá d a che kín li.

- Này... Ông tên là gì vậy?

- Có quan trọng lắm không?

- Ít ra sống hay chết tôi còn biết tên ng ng đã đi xa tốt v i mình ch .

- Vậy thì cô nói với Diêm V ng gã đó là Lam, Trần Hoài Lam, và cô xin với ng cho tôi tại qua n n khi trong chiến tranh này.

Tôi nghe tiếng cô cười như cùng tiếng nói th t nh :

- D , Quyên đêm nào cũng sống cứu nguy n cho ông Lam tại qua n n khi.

Quyên, ng ng i con gái mà tôi gặp gặp mặt lần, và ch mặt lần duy nhất trong cuộc đời tôi đó. B c chân ng ng i lính như tôi đã qua m i đ n đ ng đ t n c, nhưng trở n đánh đ m máu b ng cái chết của đôi bên lên r t cao. Vài l n b th ng n ng nh nh ng tính m ng v n còn gì đ c, ph i chng Quyên h ng đêm cứu nguy n cho tôi đ c tại qua n n khi nh nàng đã h a.

Đ t n c thanh bình, tiếng súng l ng im, nhưng nhưng ng ng i đ c g i là sĩ quan QLVNCH như tôi và b n bè khác không đ c th hít không khí hòa bình y, sau bao năm trần trở v i chiến tranh, t t cả đi vào tr i “c i t o”, mặt danh t m mi u nhưng th c ch t là đ y đ a, là gi t l n mòn chúng tôi. Tôi b t l c nhìn b n bè ngã xuống, đói, b nh ho n, đày đ a, kh ng b , đánh đ p!

Chuyện tình của mẹ tôi sĩ quan Thủy quân Lục chiến và mẹ tôi binh VC

Tác Giả: Lê Văn Nguyên

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 06:51

Thân xác anh em chúng tôi bị vùi dập nơi núi rừng hiu quạnh, những hốc núi đen tối ngàn trùng. Tôi lòng sững ngẩn cái bóng tinh thần vàng, những tháng xác thì suy sụp nặng nề, bám víu ý nghĩ duy nhất “Trên oan gia binh nghiệp”. Phải, sinh ra những lính thì chấp nhận mọi gian nguy may rủi với mình.

Ngày hôm nay, trên núi Bà Gia Mập, nơi tôi đang “lao động là vinh quang” có cơn bão rừng rít lốc, mẹ tôi những đêm phép thuật lán. Anh Đan, khi trở về những năm tháng quân giáo phân phát cho anh em. Là một kẻ không thân nhân, không hàng, tôi lòng đi nơi khác cho đỡ tội thân.

- Trên Hoàng Lam có thể.

Cố phòng xông xáo ngẫu nhiên vì ai cũng biết tôi là thành “mồ côi”, là “con bà Phẫn c”, danh tiếng ám chảnh những kẻ không có ai thăm viếng những tháng. Rồi ngẫu nhiên tôi nghĩ thẳm trong bóng có lẽ trùng tên với mẹ tôi những ai nào đó nên im lặng.

- Trên Hoàng Lam có thể.

Ngay khi khi trở về những người tôi với với khó chịu.

Tôi dè dặt bước tôi trong rừng thái hoang mang.

- Có thể là của tôi không anh Đan?

- Tên anh rành rành trên phong bì làm sao sai để, thôi nhận đi cho tôi còn làm việc, nếu có sai thì cho tôi biết.

Chuyện tình của một sĩ quan Thủy quân Lục chiến và nữ chiến binh VC

Tác Giả: Lê Văn Nguyên

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 06:51

Cơm lá thối tôi nuốt qua ruột rồi, xem kỹ có phải đúng tên mình không. Hoàn toàn đúng như người tuồng chèo họ C và cái tên cũng chèo a bao nghe qua, nhưng mặt điếu u chèo c chèo n ngườ i viết là phải n, nét chèo m m m i th ng đ ng nh ng rõ ràng. Tr n Hoài Quyên, th t là , trùng h , trùng ch lót, ch khác tên. Tôi t c vô thân làm gì có h hàng. Tôi đ c:

“Anh Lam!

Có anh ng c nhiên lúc nh n th c a Quyên, ng i con gái xa l g i đ n cho mình, nhưng khi em nói câu này ch c ch n anh hình dung Quyên là ai:

“Đi lính b th ng, b b n không đau, ch m i kim bé tí teo này mà nhăn nhó rên r n nh ...”.

Đ c m y dòng ch trên, tôi l ng ng i r t lâu, bàng hoàng và xúc đ ng h n bao gi h t khi nh i trong tr n đánh y, m t n VC khuôn m t bê b t sinh đ t, tóc tai r r i g i đ u trên ba lô nh , ánh m t th t th n khi tôi đ n g n r i nh nhàng l y khăn lau cho cô, khuôn m t thiên th n trong sáng hi n ra. Cô viết tiếp:

- Đúng nh anh nói, đêm hôm y đ ng đ i đã mang em ra kh i n i mù m t khói l a và ch a tr b nh vi n Trung ng, sau khi r i kh i b nh vi n, em xin v đ n v ngành đ h at đ ng, không còn mu n tham gia vào n i l a đ n n a. T ng là chi n sĩ xu t s c trong khu, coi cái ch t nh t a lòng h ng, v y mà thoái lui v h u ph ng, k l quá ph i không anh Lam? Chính anh đã làm thay đ i l p tr ng c a em. Nhưng ng i đ i đ u không h n đ u tàn ác, b ng ch ng là anh. Anh đ i x th t t t, th t nhân đ o v i k thù, dù r ng thu c h c a anh nói đúng, không bi t bao ng i đã ngã xu ng vì nh ng viên đ n c a k đ ch, mà có th trong đó có c em b n ra.

Hòa Bình tái l p em không vui vì còn h n thù, vay n máu ph i tr , ph ng châm c a b n bè, c p lãnh đ o đ ra. Em r t bu n vì bi t anh đang đi vào ngõ c t, không l i thoát, con đ ng đi đ n cái ch t. Nh đã nói, t sau ngày b th ng, em ra kh i cu c ch i, không mu n dính líu đ n thù h n n a, bàng quan tr c m i vi c, nh ng không th nào quên anh, em đã c y c c, tìm ki m tin t c c a anh qua các tr i h c t p. Tr i không ph lòng ng i, r t c c em cũng tìm ra anh. Anh Lam! Còn nh nh ng gì em đã nói tr c khi anh t giã ra đi không?

Chuyện tình của một sĩ quan Thủy quân Lục chiến và nữ chiến binh VC

Tác Giả: Lê Văn Nguyên

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 06:51

“Quyên đêm nào cũng sợ chuyện nguy hiểm cho ông Lam tai qua nạn khỏi”.

Em đã chuyện nguy hiểm như vậy mà đêm đó nằm trên ban mai đi u lênh đênh cho anh tai qua nạn khỏi đúng như lời đã hứa. Em đang thu xếp công việc để đi thăm anh kịp thôi. Mong được gặp lại anh. Hy vọng đừng làm mất lòng với Quyên”.

Từ đó tôi không còn là người cô độc nữa, Quyên thăm đi u lênh đênh, đêm nào cũng khóc, giọt nước mắt long lanh trên má làm tôi xúc động như khóc theo. Ân tình của em làm sao tôi báo đáp cho nổi! Thôi thì chờ còn cách là...

Trên đất nước này, Quyên bây giờ là một cô gái con 3 đứa cháu kháu khỉnh, xinh đẹp. Em chu toàn nhiệm vụ của người vợ hiền, người mẹ nhân ái. Sống ở xã người vẫn minh tâm như người Quyên vẫn là của tôi đó nào, vẫn áo bà ba và sợi thung buồm trên tóc. Những đêm con cái ngon giấc, em qua nệm kê bên tôi thò thò trò chuyện tâm sự:

- Quyên à, em thò thò anh thôi lúc nào.
- Kêu gọi, ai mà nhõ, hỏi bạn bè không à”. Em mặc quần áo phồng phồng.
- Vậy thì thôi anh không hỏi nữa. Tôi làm bạn giờ nên đi quay mặt đi nơi khác. Cô tôi đất nước này tay tôi nắm nệm:
- Thôi đừng gọi nữa, em nói, những cảm không được gọi là nha...

Quyên bắt tôi thò thò để mai đi u lênh đênh nói:

- Em yêu thôi lúc anh kéo tay áo lên để tiêm thuốc. Mặc quần áo cũ, đã vậy còn ghê người ta này nữa. Anh biết không, cái khăn màu tím ngày đó anh lau mặt cho em, em giữ mãi trong ngăn tủ, đi đâu cũng xếp lại vào túi áo, lâu lâu mở ra xem sợ rớt mất.

Cảm động tôi hôn lên trán vợ, không ngờ cô yêu thò thò tôi đi u lênh đênh.

- Anh biết không, có một hôm em giữ xong phải đi hàng rào gió thổi mặt trời.

Chuyện tình của một sĩ quan Thủy quân Lục chiến và nữ chiến binh VC

Tên: Lê Văn Nguyên

Địa chỉ: 03 Tháng 6 Năm 2012 06:51

Trời đất, em khóc mỗi ngày trời, biển, đi tìm nó. Không hiểu sao nó lại về với em, đưa bạn nhỏ tôi mang trời. Nó nói cái khăn này bay từ trên khu vực, cách đó gần 5 cây số. Em tin rằng anh luôn luôn bên cạnh giúp em vượt qua nguy hiểm. Hôm bắt đầu ngày đầu tiên gặp người khác có lúc cuộc đời của em không biết ra sao. Có lẽ bạn chết không chết.

Quyên ngủ say bên vai tôi, tiếng thở nhẹ nhàng êm ái. Một điều huyền diệu khó tin nhưng thật sự là vậy. Phải chăng duyên số đưa đẩy tôi gặp em trong hoàn cảnh đó. Đúng như Quyên nói, người gặp người khác em có thể bắt đầu một cuộc sống mới vì tất cả những điều đó. Hôn lên trán tôi, tôi thì thầm:

- Duyên nợ trời đất như em.

Bên vai tôi, Quyên ngủ ngon lành khuôn mặt thiên thần không gợn chút bụi trần.